

—*Aquesta manera d'obrar l'hi ha donat els efectes esperats?*

—Sí. Ja abans de presentar-me a les eleccions he sigut conegut als mitjans econòmics i financers per les meves idees sobre l'economia espanyola, el Mercat Comú i el pla d'estabilització, cosa que va fer que pronunciés diverses conferències al «Ateneo Barcelonés» i al «Forum Vergés», de Barcelona, a la «Cámara de Comercio» i «Círculo Mercantil», de Madrid, així com a altres llocs de la província de Lleida, Sant Sebastià, etc... La prova que m'he donat a conèixer són els 430.000 votants que han posat en mi la seva confiança i als que jo no puc defraudar mai.

—*Què el va empènyer a ser Procurador?*

—L'ajuda als altres.

—*Li pren hores del seu treball?*

—Forces. Encara que sigui purament vocacional i per tant d'entrega, dec atendre preferentment els meus negocis alternant-los amb l'activitat política. S'ha de tenir en compte no sols la presència física a les Corts o en reunions i conferències, sinó les hores de preparació i estudi, despatx de qüestions i visites personals dels meus electors als que precisament dec la meva condició de Procurador.

—*Quina és la seva manera d'actuar?*

—Procuco portar sempre a on correspon i en el llenguatge senzill de l'home del carrer, els seus problemes, que si bé a certs nivells dona la impressió de que manquen d'importància, són fonamentals per aquell que els té, i bé és cert que en el social i el polític compta precisament la suma d'aquests petits problemes que són la clau del benestar d'un país.

—*N'espera alguna avantatge econòmica?*

—Cap. Ja he dit que era vocacional. Em dono per ben pagat amb la satisfacció que hi ha molta gent que em felicita i em dona ànims. També hi ha qui em compadeix. Però això fa que redobli els meus esforços en bé dels meus conciutadans. També són un estímul les proves de gratitud i afecte que rebo constantment en els llocs que visito.

El Sr. Tarragona, cada dia rep unes cinquanta cartes i ha d'atendre, en el seu despatx particular, a deu o dotze persones.

—*Quins són els problemes més comuns que li plantegen?*

—La manca de cobrament de subsidi de la vellesa, la manca de treball, d'escoles i hospitals, etc., etc.

—*D'aquests problemes, quins veu de millor solució?*

—Tots en tenen. El que passa és que no es poden solucionar tots a l'hora. Fa molt temps que estan abandonats. El més difícil és posar-los en marxa i que siguin coneguts per les autoritats i dirigents del país.

—*El seu nom en els diaris surt molt sovint. A què és degut?*

—Sóc representant a Corts dels caps de família d'una província sobre poblada, el que fa que també tingui més problemes. La meua manera de